

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

19 april 2004

ONTWERP VAN DECREET

**houdende vaststelling van het kader tot oprichting van de provinciale
ontwikkelingsmaatschappijen (POM)**

HOORZITTING

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq en de heer Jan Laurys**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Jan Laurys,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy
Schuermans ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc
van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van
Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen,
mevrouw Ilse Van Eetvelde, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau,
Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Frans Wymeersch, N... ;

de heren Carlo Daelman, Leo Peeters, N... ;

de heer Jan Loones.

Zie :

2213 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Mevrouw Marion Vrijens, directeur STC, Administratie Werkgelegenheid	4
2. De heer Marc Vandeput, Vereniging van de Vlaamse Provincies	5
3. Mevrouw Griet Pitteljon, diensthoofd Lokale Economie, Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten	8
4. De heer Phillippe Muymers, SERV	8
5. De heer Alain Mosselmans, waarnemend administrateur-generaal GOM Vlaams-Brabant.	10
6. De heer Paul De Gerssem, administrateur-generaal GOM Antwerpen	10
7. De heer Peter Van der Hallen, voorzitter STC Antwerpen en de heer Bruno Copieters, Strategisch Plan Regio Antwerpen	12
8. De heer Fons Wauters, coördinator STC Aalst-Oudenaarde	15
9. De heer Stefaan Dehullu, coördinator STC Brugge	15
10. De heer Mon Verrydt, voorzitter streekplatform Kempen	16
11. De heer Freddy Bertin, voorzitter streekplatform Meetjesland	17
12. De heer Alain Depreux, secretaris REBAK vzw (streekplatform Kortrijk)	18
13. De heer Bruno Monteyne, voorzitter streekplatform Oostende	19
Slotwoord van de heer Van der Hallen	20

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme besliste op haar vergadering van 18 maart 2004 een hoorzitting te organiseren in het kader van de bespreking van dit decreet. Die hoorzitting vond plaats op 24 maart. De commissie besliste dat naast dit ontwerp ook het ontwerp van decreet inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2074/1*) en het ontwerp van decreet betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2165/1*) op die hoorzitting aan bod zouden komen, gezien de verwevenheid van de problematieken.

1. Mevrouw Marion Vrijens, directeur STC, Administratie Werkgelegenheid

Ik zal een presentatie geven over het ERSV-decreet en het RESOC-decreet, zodat we dit kunnen koppelen aan het voorliggende ontwerp van decreet over de SERV. Ik reik 3 bouwstenen aan over het ERSV-decreet. In het tweede deel geef ik aan hoe die bouwstenen worden vertaald in het ontwerp van decreet. Ten slotte geef ik enkele aandachtspunten voor de uitvoering.

De bouwstenen voor een vernieuwde aanpak voor overleg- en adviesorganen werden gelegd binnen het beter bestuurlijk beleid. Daar werd beslist om duidelijkheid te creëren over beleidsbeslissingen en uitvoering, met een aparte regeling voor advies- en overlegorganen. Er werd geopteerd voor homogene beleidsdomeinen en één strategische adviesraad voor elk beleidsdomein.

Tijdens het kerntakendebat van 2002 en 2003 werd afgesproken dat streekontwikkeling een kerntaak is voor lokale besturen en provincies, volgens het principe van de interbestuurlijke samenwerking, en op basis van een gedeelde verantwoordelijkheid. Vlaanderen blijft bevoegd voor het flankerend beleid. Er is ook overeengekomen dat de financiering de bevoegdheid volgt. Vanaf 2006 gaat de financiering dus over naar de lokale besturen en provinciebesturen.

Midden 2002 heeft dit geresulteerd in een structuur waaraan alles wordt opgehangen. Er is een uitsplitsing gemaakt tussen het lokale en het Vlaamse niveau. Het politieke niveau beslist, er komt een

aparte regeling voor overleg- en adviesorganen, en er komen aparte uitvoeringsorganen.

Ik maak een vergelijking van de overleg- en adviesorganen op regionaal en Vlaams niveau. Daarin wordt de taak van de adviesorganen SERV en SERR duidelijk gemaakt, en eveneens de taak van de overlegorganen tussen de sociale partners en de overheid, VESOC en RESOC.

Het SERV-decreet maakt een modernisering mogelijk van het sociaal-economisch overleg in Vlaanderen. De SERV werd ook aangeduid als strategische adviesraad voor het homogene beleidsdomein Economie/Werkgelegenheid/Toerisme. Het sociaal-economisch overleg is een continu proces van overleg, informatie en gedachtewisseling tussen sociale partners met het doel tot afspraken en consensus te komen omtrent alle thema's die een sociaal-economische weerslag hebben. Dat is de essentie van het SERV-decreet.

Wat dat brede kader betreft, moeten we drie zaken onthouden. Ten eerste komt er een integratie van economie en werkgelegenheid. Ze moeten worden samengevoegd als twee kanten van één medaille. Het tweede element is de versterkte rol van de steden, gemeenten en provincies. Streekontwikkeling wordt een bevoegdheid, een kerntaak van de steden, gemeenten en provincies. Ten derde krijgt het sociaal-economisch overleg een eigen rol.

In het ontwerp van decreet gaan we uit van de definitie dat streekontwikkeling een gebiedsgerichte, geïntegreerde, beleidsvoorbereidende activiteit is met als doel de sociaal-economische ontwikkeling van de regio. We moeten binnen onze regio werken aan de werkzaamheidsgraad en aan de economische ontwikkeling met specifieke aandacht voor de kansengroepen in de betrokken regio. Er wordt gewerkt vanuit de thema's economie en werkgelegenheid waarbij linken worden gelegd naar de aanpalende domeinen onderwijs, welzijn, mobiliteit, ruimtelijke ordening en leefmilieu.

Via dit ontwerp van decreet willen we het werkveld vereenvoudigen en de bestaande advies- en overlegorganen transparanter maken. Nu zijn er een dertigtal STC's, streekplatforms en vzw's. We willen dat dit aantal wordt herleid tot een maximum van 15 juridische structuren. Daarnaast willen we de streekplatforms en de STC's samenvoegen. De mensen die er nu werken, gaan dan samenwerken. Daardoor krijgen we een groter draagvlak en meer knowhow en kennis in de regio. Tot slot zorgt het ontwerp van decreet voor een decretale verankering van het sociaal overleg in de subregio.

Het ontwerp van decreet schetst een kader om het overleg tussen de diverse partners in de regio mogelijk te maken. Hoe ziet dat kader eruit? Het RESOC is de structuur voor overleg tussen de sociale partners en de lokale besturen. Het stelt voor 6 jaar een streekpact op dat de visie voor de streek en de engagementen van de partners omvat. De SERR is het overlegorgaan voor het overleg tussen werkgevers en werknemers. Het ERSV is de vzw waar de mensen zullen worden tewerkgesteld en staat in voor de administratieve, inhoudelijke en logistieke ondersteuning van het RESOC en de SERR. Die vzw wordt samengesteld op tripartiete wijze tussen de lokale besturen en provincies, de werkgevers en de werknemers.

Tot slot wil ik nog even de aandacht vestigen op een aantal punten inzake de uitvoering van het ontwerp van decreet, onder meer op het vlak van timing en financiering. Het ontwerp van decreet legt een strakke timing op. Het laatste artikel stelt dat de huidige regelgeving inzake STC's en streekplatforms eindigt op 31 december 2004. Er zal dus hard moeten worden gewerkt om de hervorming op het terrein te kunnen voorbereiden.

Het tweede aandachtspunt is de tijdelijkheid van het ontwerp van decreet. Het decreet functioneert maar tot op het ogenblik dat de middelen recurrent zullen overgaan naar de steden, gemeenten en provincies. Dit staat niet ingeschreven in het decreet maar in de memorie van toelichting.

Er zijn een aantal aandachtspunten op het vlak van de inhoud, activiteiten en taken. Een centraal gegeven is het streekpact. De werking in de regio kan hieraan worden opgehangen. Het is een instrument om te komen tot consensus, om belangen af te wegen en een visie uit te tekenen voor de regio. Het decreet laat open wat het statuut van het streekpact zal zijn, hoe de band met Vlaanderen is en dergelijke.

Een ander aandachtspunt in dit kader heeft betrekking op projectontwikkeling, diversiteit en evenredige arbeidsdeelname. De vzw-structuur en het geheel van advies- en overlegorganen zijn niet bedoeld voor beleidsuitvoering, maar voor advies en overleg. Er is een consensus tussen de verschillende partners, dat de projectontwikkeling, diversiteit en evenredige arbeidsdeelname in de nieuwe structuur zullen worden ingebed. Nu zijn ze ingebed in de STC's vanuit de achtergrond dat er subregionaal moet worden gewerkt. Vanuit een paritaire invalshoek is ervoor geopteerd om de projectontwikkeling in deze fase in deze structuren in te schake-

len, tot er andere regelingen en financieringen zouden zijn.

Twee andere aandachtspunten gaan over de leden. In het decreet wordt een kader gecreëerd om consensus te realiseren. Dat is niet zo evident want iedereen heeft zijn eigen invalshoek. De regionale belangen zullen in het oog moeten worden gehouden. Er is lang over het aspect consensus gediscussieerd. Het heeft een centrale plaats, u zult het telkens terugvinden bij de besluitvorming in de RESOC's en de ERSV's. Het is een aandachtspunt om de lokale besturen als volwaardige partner in de nieuwe structuren te betrekken. Daarvoor is een systeem van getrapte vertegenwoordiging voorzien. Lokale besturen kunnen worden overtuigd om ook te spreken voor de andere lokale besturen. De VVSG heeft zich geëngageerd om besturen daarvoor te mobiliseren. Het wordt niet in het decreet opgenomen als een verplichting.

Er is ook een artikel in het ontwerp van decreet over afstemming en coördinatie. Dat is nog niet ingevuld. Met zoveel partners rond de tafel is het belangrijk dat er op Vlaams niveau afspraken worden gemaakt over opvolging en ondersteuning van de verschillende regionale actoren. Men gaat ervan uit dat het geheel van de verschillende streekorganen meer is dan de som van de delen. Door de mensen samen te brengen, zowel horizontaal als verticaal, kan er een basis worden gevonden om een meerwaarde aan het streekbeleid te geven.

Er is een kader gecreëerd en de structuren zijn klaargemaakt voor streekbeleid en overleg. Het geheel zal echter maar werken in de mate dat deelname aan de structuur een meerwaarde voor de leden biedt en dat er resultaten op het terrein zullen komen.

2. De heer Marc Vandeput, Vereniging van de Vlaamse Provincies

Ik wil eerst de verschillende grote uitgangspunten nog eens in herinnering brengen. Die uitgangspunten zijn eigenlijk de afspraken die zijn gemaakt in het kader van het kerntakendebaat. Er zijn trouwens een aantal trefwoorden die terugkomen.

Streekontwikkeling is een aangelegenheid waar volgens een interbestuurlijk model zowel de lokale als de provinciale besturen bij betrokken zijn. De beleidsbepaling met betrekking tot deze materie gebeurt door de democratisch gelegitimeerde besturen. Daarmee bedoel ik dan de provincieraden, de bestendige deputaties, de gemeenteraden en de

colleges van burgemeester en schepenen. De beleidsvoorbereiding is te situeren op het niveau van de provinciale beleidscellen. De steden, de gemeenten en de sociale partners zijn daar wel bij betrokken.

Bij beleidsuitvoering zijn de betrokken actoren de provincies via de POM's, de lokale besturen of derden. Er is zoëven ook uitgebreid gepraat over beleidsadviesing en overleg via de ERSV's, de SERR's en de RESOC's. Dat zijn nieuwe structuren die de streekplatformen en de STC's vervangen. Dit zijn de grote kapstukken van de visie van de VVP, die kunnen worden afgeleid uit het kerntakendebat, dat ons meer dan 3 jaar zoet heeft gehouden.

Het is belangrijk dat we tot een duidelijk en welomlijnd streekbeleid kunnen komen. Dat uitgangspunt heeft geleid tot drie ontwerpen van decreet die nu op tafel liggen. Vandaag houden de ontwerpen in verband met de RESOC's en de POM's ons bezig.

Bij het RESOC- en het ERSV-verhaal zijn de provincies betrokken. Omdat de ERSV's optreden als een soort van juridisch vehikel, namelijk een vzw waarbinnen personeels- en financiële aangelegenheden worden geregeld, moeten we komen tot één structuur per provincie. Dat is noodzakelijk voor de duidelijkheid en voor de slagvaardigheid. Wanneer er kan worden gewerkt met één ERSV per provincie, kunnen de beschikbare middelen optimaal worden ingezet. Dat kan natuurlijk moeilijk decretaal worden verankerd.

We missen pariteit tussen provincies en steden en gemeenten. Er zijn weliswaar geen specifieke afspraken over gemaakt in het ondertekende bestuursakkoord van 25 april 2003 omdat op dat ogenblik de overkoepelende vzw-structuur nog niet in het geding was. Dat idee ontstond pas tijdens de zomermaanden van datzelfde jaar. Daarom is er niet ingegaan op de gezamenlijke vraag van de VVP en de VVSG om de pariteit te respecteren, zowel op het niveau van de algemene vergadering als op het niveau van de respectieve raden van bestuur. Om alle discussies hierover in de toekomst te vermijden, lijkt het ons aangewezen dat de pariteit decretaal wordt verankerd.

Op een technisch seminarie verklaarde het kabinet-Landuyt dat artikel 6, paragraaf 2, alinea 8 van het ontwerp van decreet een aantal zaken in verband met projectontwikkeling niet uitsluit. Toch is het artikel voornamelijk bedoeld ten behoeve van de inschakeling van de STC's-projectontwikkelaars

op het domein van de evenredige arbeidsdeelname en diversiteit. Hier was het beter geweest de deur te sluiten dan te openen, omdat deze bepaling kan worden gebruikt om toch aan ruime projectontwikkeling te doen, wat haaks staat op de uitgangspunten van de respectieve teksten die op tafel liggen. Daarin staat immers dat zowel de ERSV's als de RESOC's advies- en overlegstructuren zijn. Het risico blijft dus bestaan dat door de drie genoemde organen aan ruime projectontwikkeling wordt gedaan, en dat kan niet de bedoeling zijn.

De VVSG en de VVP zijn vragende partijen om te komen tot een echte interbestuurlijke samenwerking. Er is hier opnieuw gekozen voor een vzw-structuur. Ik beseft dat die keuze bijna noodgedwongen is gemaakt, om de eenvoudige reden dat er nog geen voorstel van decreet in verband met interbestuurlijke samenwerking op tafel ligt. De VVP is daaraan bezig, en ik dacht dat de Vlaamse regering zich ertoe had verbonden om daar werk van te maken. De VVP pleit er dan ook voor om de vzw-structuur op termijn om te zetten in een interbestuurlijke structuur.

Ik wil nog even ingaan op de RESOC's. Er is hier al vermeld dat we onder andere ook met het partnerschap van sociale partners aan de ene kant en de steden, de gemeenten en de provincies aan de andere kant, te maken hebben met een overleg- en adviesstructuur. Dat kan niet voldoende worden beklemtoond. Wanneer de streekvisie en het streekplan tot stand zijn gekomen binnen een RESOC en eenparig zijn goedgekeurd, zullen die gegarandeerd worden uitgevoerd via de POM's. In die context zijn er voldoende garanties ingebouwd om op het terrein tot concrete realisaties te komen.

Dat heeft allemaal gevolgen. Er moet worden vastgehouden aan het principe dat een RESOC een overleg- en adviesstructuur is. Bijgevolg kan een RESOC moeilijk een POM aansturen zoals in de adviezen van de SERV wordt voorgesteld. Dat was niet de initiële bedoeling van de ministers noch van de diverse partners die rond de tafel hebben gezeten. Een POM is het uitvoeringsorgaan voor de opdrachten van de provincie. Het is vanzelfsprekend dat de provincie autonoom beslist over het bestuur, de inrichting en de werking van een POM. De provincie, als democratisch verkozen bestuur, dient de POM aan te sturen. In teksten las ik dat de twee kabinetten niet op dezelfde golflengte zouden zitten, maar eenduidigheid is nodig. We zijn vragende partij om de pariteit tussen de respectieve partners VVP en VVSG decretaal te verankeren.

We moeten erkennen dat de GOM's zeer goed werk hebben geleverd. Gelet op het kerntakendebat en het decreet beter bestuurlijk beleid zijn we in een nieuwe situatie terechtgekomen. De provinciebesturen hebben in de loop van de jaren '50 het initiatief genomen om de respectieve economische raden op te richten. Met de oprichting van de GOM's in de jaren '70 zijn het publiekrechtelijke instellingen geworden. Ook toen werd aan de provincieraden gevraagd om het initiatief te nemen. In een derde fase zijn de GOM's decretale instellingen van de Vlaamse Gemeenschap geworden, mee beheerd door de provinciebesturen. De provincies zijn dus duidelijk gewapend om de taak van subregionaal economisch beleid op zich te nemen.

We waren vragende partij om de rechten van het GOM-personeel, dat heel goed heeft gefunctioneerd en de nodige expertise in huis heeft, maximaal te valoriseren en te garanderen. Daarom hebben we gevraagd dat het GOM-personeel bij de overstap naar de POM's of de provincies gebruik kan maken van de opgebouwde rechten. De discussie werd gevoerd in de schoot van het sectorcomité.

Soms wordt kritiek geformuleerd over het verleggen van accenten van de GOM naar de provincie. Een efficiënt regionaal economisch beleid gaat over meer dan alleen maar economie. Ook andere aspecten en beleidsterreinen zijn van tel zoals ruimtelijke ordening, milieu, mobiliteit, enzovoort. De provincie is als intermediair niveau perfect geplaatst om die rol te spelen en de diverse beleidsthema's aan bod te laten komen binnen één beleid. Goede afspraken zijn nodig tussen het Vlaams Agentschap Ondernemen enerzijds en POM en de provincie anderzijds.

Als we de filosofie achter de decreten consequent doortrekken, dan is het niet het RESOC, maar de provincie, die de POM dient aan te sturen. Dit is in overeenstemming met de afspraken die werden gemaakt tijdens het kerntakendebat. Daarbij werd er, rekening houdend met de gebiedsgerichte benadering en opdrachten die aan de provincies werden toebedeeld, op gewezen dat streekontwikkeling wel degelijk de opdracht is van de provinciale en lokale besturen. Er wordt gezegd dat als we consequent zijn, dit betekent dat Vlaanderen zijn regionaal beleid opgeeft, maar dat klopt niet helemaal. We hebben het immers over het subregionaal economisch beleid en de toepassing van het subsidiariteitsprincipe. Het gaat immers over het erkennen van de primauteit van de politiek. Het is belangrijk dat we in de teksten hebben laten inschrijven dat wel degelijk afspraken kunnen worden gemaakt

met het Vlaamse Gewest en de Vlaamse regering. De Vlaamse regering kan bijkomende specifieke opdrachten geven aan een POM. De samenwerking tussen Vlaanderen en de provincie op het vlak van de realisatie van bepaalde projecten blijft onverkort mogelijk.

We weten dat er wordt gevraagd om de sociale partners te betrekken bij de POM's. Ik heb daar geen problemen mee, maar ik heb me laten vertellen dat dit in andere provincies wat moeilijker ligt. We stellen daarom dat dit niet decretaal moet worden verankerd, maar vragen een provinciale benadering zodat de provincie zijn POM op een autonome basis kan inrichten.

Over het thema van de provincie als regisseur van het geïntegreerd streekbeleid, hebben een aantal provincies laten weten dat ze volop aan het werken zijn aan zo weinig mogelijk RESOC's, zodat het geheel beheersbaar wordt. In de provincie Limburg proberen we één RESOC te bekomen en we menen dat we daarin zullen slagen. Dat moet tot de autonomie van de provincies behoren. Als men werkt met verschillende RESOC's en één POM per provincie, dan kan de provincie de eenheid van het beleid garanderen.

De heer Laurys : Ik heb een vraag voor de heer Vandeput. In het vroegere subregionale beleid was een streekcharter bij consensus goedgekeurd. De vorige Vlaamse regering had zich geëngageerd om dat prioritair uit te voeren met normale middelen uit de functionele departementen. Dat is aan het begin van deze regeerperiode gewijzigd door de huidige Vlaamse regering. Mijnheer Vandeput, u zegt dat er een garantie voor uitvoering is. Volgens mij is er echter geen garantie dat de beleidsadviezen in uitvoering zullen worden gebracht door de POM's. Ik vrees dan ook dat RESOC op termijn een praatbarak zal worden en dat de dynamiek zal verdwijnen uit het regionale beleid. Wat zijn volgens u toch garanties voor uitvoering ?

De heer Vandeput : Wanneer er unanimititeit is in het RESOC waarin ook de provincies zijn vertegenwoordigd, dan is er geen enkel probleem om dit via de POM uit te voeren.

De heer Laurys : Wat belet ons dan om dit ook in te schrijven in het ontwerp van decreet ?

De heer Van Loock, Directeur VVP : Niet alleen de POM staat in voor de uitvoering. De keuze kan ook vallen op de intercommunales of derden. Het is het RESOC zelf die dat bepaalt. De POM staat hier als één van de uitvoerders. Daarom is het niet

evident dat de POM sowieso wordt aangestuurd door het RESOC, omdat de POM nog andere taakstellingen heeft. Als de POM sowieso moet worden aangestuurd door het RESOC, dan moet dat ook worden vertaald naar het lokale niveau. Dan zou het RESOC ook de aanstuurder moeten zijn van de intercommunales, die als finaliteit streekontwikkeling hebben, omdat die ook een uitvoerder kunnen zijn.

3. Mevrouw Griet Pitteljon, diensthoofd Lokale Economie, Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

Ik beperk me hier tot enkele kanttekeningen. Provincies en lokale besturen hebben een grote inbreng gehad in de totstandkoming van de decreten. Wat het RESOC-SERR-ERSV-decreet betreft, is het belangrijk te stellen dat een goed sociaal-economisch streekbeleid moet worden geschraagd door de democratisch gelegitimeerde besturen en de sociale partners, en ook kan steunen op een brede consensus. De VVSG wil zorgen voor een goede getrapte vertegenwoordiging van de lokale besturen in de toekomstige RESOC's en ERSV's. Het gaat om de 308 gemeenten en OCMW's. De legitimatie van de vertegenwoordiging moet volgens ons beter worden verankerd in het decreet. We moeten immers zorgen voor advies en overleg, maar ook voor acties als er daarover een consensus bestaat.

In toekomstig decreetgevend werk moet aandacht worden besteed aan het feit dat sociaal-economisch streekbeleid wordt opgevat als een kerntaak van provincies en lokale besturen, die wordt waargenomen in nauwe samenspraak met de sociale partners. Een goede structuur uitbouwen is één zaak, maar dat volstaat niet. Vlaanderen mag het subregionale niveau niet loslaten. Vlaanderen moet oog hebben voor de afstemming ervan op bijvoorbeeld het VDAB-decreet. Als dat echter betekent dat Vlaanderen zich volledig afzijdig houdt, is er geen goed beleid ten aanzien van werkgelegenheid of economie mogelijk. Onze bezorgdheid gaat vooral uit naar toekomstig decretaal werk, en dan vooral naar de afstemming en de nodige synergie met de aspecten die hier worden beschreven.

Wij betreuren het dat er geen directe link is tussen dit decreet en de fora lokale werkgelegenheid. Wij kijken ook uit naar de adviesvragen die Vlaanderen, bipartite of tripartite, zal voorleggen aan de toekomstige ERSV-RESOC-SERV-structuren. Dat kan een motor zijn voor een beter sociaal-economisch beleid in de streken.

Dit decreet is een overgangsdecreet. Het is de bedoeling dat vanaf 2006, via een vervolg op het bestuursakkoord, rechtstreeks zal worden gewerkt met provinciebesturen, lokale besturen en sociale partners. Het principe van de financiering, de wijze waarop de gelden van Vlaanderen naar het lokale niveau worden doorgeschoven, gaat ons nauw ter harte. Voor 2004 en 2005 zijn de lijnen goed getrokken, onze zorg gaat uit naar de jaren nadien.

Wij hebben ook vragen rond de bestaande van de structuren. Tot op vandaag is het moeilijk voor gemeenten en OCMW's om eigen personeelsleden naar de toekomstige structuren te detacheren. Wij willen hier een oproep lanceren om daarvoor de nodige ruimte te creëren omdat wij vermoeden dat het voor de werking van de structuren meer dan wenselijk is.

Verder hebben wij nog een drietal vragen betreffende het POM-decreet. Een eerste vraag betreft de taken van de POM's. Wat is exclusief toegewezen aan de POM's? Welke taken kunnen zij opnemen? Dat is een belangrijke lacune in het huidige decreet.

Binnen het ontwerpdecreet is bepaald dat Vlaanderen aan de POM's extra taken kan toebedelen. Wij willen graag zo snel mogelijk weten aan welke taken wordt gedacht en hopen dat deze zo snel mogelijk en in nauwe samenspraak zullen worden gedefinieerd.

Een derde opmerking betreft het volgende. Wij zijn vragende partij voor een POM-RESOC-linking. Als er een consensus is op het RESOC-niveau rond sociaal-economisch beleid, lijkt het vrij logisch dat het beleid wordt uitgevoerd door de POM's. Dat betekent niet dat wij de autonomie van de POM's in vraag willen stellen.

4. De heer Phillippe Muyters, SERV

Tussen ons en de Vlaamse regering is er heel wat overleg geweest in verband met het ontwerp van decreet inzake de SERV. We zijn het in grote mate eens met dit ontwerp. Essentieel is dat de SERV, naast een adviesfunctie inzake economie, werkgelegenheid en toerisme, ook een overlegfunctie heeft. Terzake verschilt de SERV van andere strategische adviesraden. Maar voor het overige is er een grote gelijkheid. Het SERV-decreet verwijst dan ook heel vaak naar het kaderdecreet voor de strategische adviesraden, bijvoorbeeld inzake de regelgeving voor de financiering, de begroting en de boekhouding. Net als de strategische adviesra-

den is de SERV een autonome instelling ten dienste van de overheid. We vinden het dan ook merkwaardig dat we, wat de bepalingen inzake de begroting betreft, niet worden behandeld zoals de strategische adviesraden, maar wel zoals de EVA's en de IVA's. Die laatste zijn veeleer uitvoeringsinstellingen, en de SERV is dat niet. Onze enige vraag, vanuit de functionele situatie van de SERV, is dat we inzake begroting een regeling krijgen, identiek aan die van de strategische adviesraden. Dit komt er op neer dat de dotatie, en niet de begroting, wordt goedgekeurd door het parlement.

Met betrekking tot ERSV, SERR en RESOC zijn de sociale partners tevreden met de algemene richting die hier wordt uitgegaan. Het lokale arbeidsmarktbeleid en het lokale economische beleid horen immers samen. Wel stellen we ons vragen bij de tijdelijkheid van het decreet, zoals vermeld in de memorie van toelichting. Wij vinden dat de nu voorgestelde hervorming definitief moet zijn. We stellen ons vragen bij de stopzetting van de rechtstreekse subsidiëring. Ons lijkt het nuttiger en beter dat die rechtstreekse subsidiëring ook na 2006 behouden blijft. Anders schept men een tussenplatform voor het verdelen van dat geld. Dat lijkt me geen goede zaak.

Nog een pluspunt is het feit dat het intrinsieke overleg tussen de partners goed kan worden georganiseerd in de SERR's. Ook positief is het feit dat het RESOC het sleutelorgaan zal zijn op streekniveau. Zeer positief vinden we dat er hier met consensus kan worden gewerkt. Wel rijst een vraag inzake de co-governance. Als men echt wil dat we samen adviezen opmaken, overleg plegen en de streekontwikkeling aansturen in die RESOC's, dan moet er een goede verhouding zijn. Er is sprake van drie partners : werkgevers, werknemers en lokale en provinciale overheden. Als er overleg wordt gepleegd, is het goed dat die partners van dezelfde grootteorde zijn. Een 8/8/8-verhouding lijkt ons dus beter dan de 8 (werknemers)/8 (werkgevers)/minstens 8 (lokaal en provinciaal bestuur) die in het ontwerpdecreet is voorzien. Het streekbeleid mag ook niet los worden gezien van het Vlaamse niveau. Het is niet goed indien de Vlaamse overheid zou oordelen dat alles inzake streekbeleid door de regio's alleen wordt uitgetekend en uitgevoerd. Een coördinatie en sturing van dit streekbeleid op basis van eigenvisievorming vanwege de Vlaamse overheid blijft noodzakelijk.

Op zich vinden we het positief dat er een nieuw decreet komt inzake de POM's. De focus was hier en daar wat zoek. Een nieuw decreet kon de mogelijkheid geven om opnieuw duidelijkheid te scheppen.

De sociale partners stellen vast dat de formulering van de taakstelling in functie van de kernopdracht niet duidelijk is. Nu staat er bijvoorbeeld dat alle mogelijke activiteiten met bedrijfseconomisch effect door de POM's kunnen worden georganiseerd. Dit lijkt ons veel te ruim. In ons advies hebben we dan ook die taakstelling verduidelijkt : het zou moeten gaan over projecten gericht op de ontwikkeling, en dergelijke meer, van sociaal-economische infrastructuur en over projecten gericht op de uitvoering van de streekpacten. Dat sluit nauw aan bij de opmerkingen van de VVSG.

Net als Vlaanderen in de toekomst een rol kan hebben bij het lokale beleid, lijkt het ons zinvol dat de SERV ook in de toekomst een rol zou blijven spelen bij het invullen van de opdrachtfuncties van de POM's. De SERV vervult die rol overigens al met betrekking tot de GOM's. Zoals de vorige twee sprekers reeds opmerkten, moet er duidelijkheid komen over de huidige Vlaamse opdrachten en wat die in de toekomst kunnen zijn. We menen wel dat de POM's moeten worden aangestuurd door de RESOC's. Terzake verschillen we van mening met de provincies. Als de sociale partners, samen met de provincies en de gemeenten, de prioriteiten stellen voor het streekbeleid en dit beleid eigenlijk uitstippelen, dan moet men deze logica doortrekken, en ook het uitvoerende deel in de POM's mee laten aansturen. Dat is de logische volgende stap. Ik begrijp niet dat dit op tegenstand stuit vanuit de provincies. Verder vinden we dat de sociale partners mee in de raad van bestuur van de POM's moeten zetelen, zoals ze vandaag ook in de GOM's zetelen. De sociale partners moeten niet alleen mee het streekbeleid uitstippelen in de RESOC', ze moeten tot op het einde mee verantwoordelijk worden gesteld, ook voor de uitvoering. Enkel advies geven in de RESOC'S waar de provincie dan in de POM mee kan doen wat ze wil, is een verkeerde zaak

Het zesde punt gaat over een betere regeling inzake verzelfstandiging van de uitvoeringstaken op provinciaal vlak met het provinciedecreet. We denken dat de POM's uiteraard verder kunnen worden aangestuurd vanuit de provincie. We doen het voorstel om dit via een beheerscontract te doen. Het staat de provincies vrij om een dergelijk contract af te sluiten voor welbepaalde taken.

De overstap van GOM naar POM is een delicate operatie, ook voor het personeel. Als sociale partners vragen we daar de nodige zorg aan te besteden.

5. De heer Alain Mosselmans, waarnemend administrateur-generaal GOM Vlaams-Brabant

De Vlaamse regering heeft aan de GOM's een advies gevraagd over het POM-decreet en het decreet over het Vlaams Agentschap Ondernemen, het VAO.

Ik wil graag wijzen op het belang van de hele hervorming en de drie nieuwe ontwerpen van decreet over het VAO, over het RESOC, over de SERV en de POM's. Deze kunnen als één geheel worden behandeld. De heer Vandepuut heeft er al op gewezen : de hervorming heeft grote gevolgen voor de GOM's. Ik zal twee aandachtspunten naar voren brengen.

We maken ons zorgen over de opsplitsing van het sociaal-economisch beleid tussen het project en de strategie enerzijds, en de stimulering en ontwikkeling van ondernemingen anderzijds. Als u die strikte scheiding wilt doorvoeren tussen het beleidsvoorbereidende en het -uitvoerende werk, kan dat nadelige gevolgen hebben op de integrale benadering van de regionale sociaal-economische ontwikkeling. Deze opdeling zou kunnen leiden tot versnippering en overlapping. Dat zou de ontwikkeling van het endogeen potentieel van de regio niet bevorderen.

Tot nu toe draaiden de GOM's met een multidisciplinair team. Bij een opsplitsing van de GOM's moeten de taken ontduddeld worden. Dat heeft gevolgen voor het personeel van de GOM's en de RESOC's.

We zijn blij met een apart POM-decreet, daar was nood aan. Het ontwerp van decreet voorziet in de gelijke instrumenten voor de POM's : de overdracht van de participaties van de GOM's naar de POM's, de onteigeningsbevoegdheid en de mogelijkheden om subsidies te verkrijgen van het Vlaamse Gewest.

Wij hebben nog twee fundamentele bedenkingen die al aan bod kwamen. Nu het kerntakendebat een provinciale materie geworden is, moet het streekbeleid Vlaanderen blijven aanbelangen. Als de link tussen Vlaanderen en de POM's wordt verbroken, zal de correcte uitvoering van de projecten worden bemoeilijkt. Wij zien nu als GOM hoe moeilijk het is om de kloof te dichten tussen het voorbereiden en indienen van projecten en het uitvoeren ervan. Met het huidige ontwerp van decreet over de POM's zal dat nog moeilijker worden.

De verwijzing van de streekontwikkeling naar het provinciale niveau mag niet als gevolg hebben dat het Vlaamse Gewest geen oog meer heeft voor de financiële kant van de zaak.

Er zou een structurele samenwerking moeten komen tussen de POM en het VAO om tegemoet te komen aan de noodzaak van een integrale benadering van de regionale ontwikkeling. Er zijn heel wat raakvlakken tussen die twee. We vrezen voor de scheiding tussen de dienstverlening van ondernemingen en de uitvoering van de projecten inzake het sociaal-economisch beleid. We pleiten voor samenwerking inzake de taken ter versterking van de infrastructuur voor het bedrijfsleven, de projecten met een bedrijfsversterkend karakter en de medewerking aan projecten voor het efficiënt aanleggen van bedrijfsinfrastructuur. Aangezien de bedrijvencentra, de innovatie- en incubatiecentra en de participaties in de POM's zullen overgaan, bestaat er duidelijk een link met het VAO inzake begeleiding van starters en nieuw te vestigen bedrijven.

Ten slotte moet er een werkbare oplossing komen voor een aantal instrumenten van het sociaal-economisch beleid. We denken aan het geografisch informatiesysteem, aan bedrijvendatabanken en dergelijke. Dit zou handig zijn, zowel voor de POM's als voor het VAO. De afspraken over het beheer en het gebruik van die instrumenten moeten van bij het begin duidelijk zijn.

6. De heer Paul De Gersem, administrateur-generaal GOM Antwerpen

Mijnheer de voorzitter, mijn uiteenzetting zal uit twee delen bestaan. Het eerste deel is het officiële standpunt van de raad van bestuur van de GOM Antwerpen. Het tweede deel bestaat uit een aantal persoonlijke overwegingen over de dagelijkse praktijk in de GOM. We mogen ons niet tot institutionele discussies beperken. Het gaat hier ook om wat in de praktijk gebeurt.

Het advies van de GOM Antwerpen komt in grote mate overeen met het advies van de GOM Vlaams-Brabant. Ik heb gemerkt dat de adviezen van alle GOM's op elkaar lijken. Ik zal me hier dan ook tot een aantal opmerkingen over de POM's beperken.

Ten eerste : de POM's zullen de verantwoordelijkheid voor het voeren van een streekbeleid moeten dragen. Het is een goede zaak dat de POM's hiervoor de nodige instrumenten krijgen. De POM's zullen tot onteigeningen kunnen overgaan, krijgen een participatiebevoegdheid en zullen vennoot-

schappen kunnen oprichten. Aangezien ze de reserves zullen ontvangen die zich momenteel bij de GOM's bevinden, zullen ze de rechtsovervolg van de lopende projecten van de GOM's kunnen verzekeren. Voor de continuïteit is dit een essentiële vereiste.

Ten tweede : de hele raad van bestuur van de GOM Antwerpen juicht het bestaan van de nodige ruimte voor een provinciale invulling toe. We baseren ons hiervoor op een principe dat hier reeds is aangehaald. Wie betaalt, bepaalt. Aangezien het provinciebestuur wordt geacht de werkingskosten op te hoesten, lijkt het ons billijk dat het provinciebestuur kan bepalen waaruit die werking zal bestaan.

Ten derde : we vinden de overlegfunctie belangrijk. Zoals de heer Vandemput reeds heeft verklaard, dringen we niet aan op een verdere regeling. We stellen het enkel op prijs dat de sociale partners hierbij worden betrokken. Deze beslissing moet natuurlijk niet door de GOM of door mezelf worden genomen. Dit is een bevoegdheid van het provinciebestuur.

Ten vierde : we hebben een op de praktijk gebaseerde opvatting over het streekbeleid. Er zijn hier al verschillende invullingen van het streekbeleid aan bod gekomen. We hebben hierover onze mening. Andere mensen kiezen voor een andere invulling van dit begrip. Wie een streekbeleid wil voeren, moet over een directe voeling met de wensen en de noden van de betrokken bedrijven beschikken. Enkel op deze manier kan meer werkgelegenheid worden gecreëerd. Indien een GOM wordt opgesplitst, moeten we ervoor zorgen dat deze voeling in de verschillende POM's aanwezig blijft. Dit is uiteraard niet evident.

Ten vijfde : de continuïteit van de bestaande waardevolle projecten moet worden verzekerd. Wat de PPS betreft, is de GOM Antwerpen een hele reeks verbintenissen met privé-bedrijven aangegaan. Deze initiatieven mogen niet verloren gaan omwille van een functionele discontinuïteit. De expertise van de leden van de raad van bestuur en van de stafmedewerkers mag niet verloren gaan. Een heleboel mensen weten momenteel nog niet waar ze in de toekomst zullen terechtkomen.

Ten zesde : de POM's hebben een specifieke decretale machtiging nodig om GOM- en ESA-personeelsleden te kunnen aanwerven. We hebben vernomen dat deze machtiging in de recentste versie van het ontwerp van decreet is opgenomen.

Ten zevende : het VAO, de POM's en de RESOC's mogen niet apart worden bekeken. We pleiten ervoor al deze instanties tegelijkertijd in werking te laten treden. We moeten elke vorm van onduidelijkheid hierover vermijden.

Hiernaast zou ik nog enkele opmerkingen over de dagelijkse praktijk naar voren willen brengen. Vier jaar geleden is in deze commissie een eerste gedachtewisseling over de hervorming van de instellingen en de instrumenten van het economisch beleid gehouden. In die periode was namelijk de perceptie ontstaan dat we met een wildgroei aan instellingen werden geconfronteerd. Ik wil dit overigens niet betwisten. Heel wat instellingen op provinciaal en op streekniveau hadden toen de vrijheid om hun taken zelf in te vullen. Bovendien was de financiering van deze instellingen weinig transparant. Er was sprake van een algemeen tekort aan coördinatie en performantie van het sociaal-economisch streekbeleid.

De vraag is wat het streekbeleid momenteel voorstelt. Het streekbeleid bevat niet enkel zaken die onder de bevoegdheid van de GOM's thuishoren. Ik denk hierbij aan het streekcharter en aan bepaalde concrete projecten. Hier wordt veel over instituties en over theoretische concepten gepraat, maar we moeten eens nagaan hoe deze instituties in de praktijk werken en wat deze concepten uiteindelijk inhouden.

Het voorliggende ontwerp van decreet moet de wildgroei kortwieken en de ondernemingspromotie, de eerstelijnsbegeleiding die de GOM's momenteel verzorgen, in een VAO onderbrengen. De streekontwikkelingstaken worden aan de provincies overgelaten. Wat het VLAO precies voor de ondernemers zal doen, is afhankelijk van de relatie die met de loketten van de privé-bedrijfsadviesdiensten en van de bedrijfsorganisaties moet worden opgebouwd. Wat deze relatie precies zal inhouden, is momenteel nog niet duidelijk.

De bekommernissen van de GOM's zijn in de adviezen van de verschillende GOM's terug te vinden. Ik zou het hier voornamelijk over de POM's willen hebben. De POM's erven van de GOM's de bevoegdheid om gronden te onteigenen, infrastructuur aan te leggen, vennootschappen op te richten en PPS-constructies op te zetten. Ze krijgen de instrumenten die ze nodig hebben om de projecten van de GOM's voort te zetten.

De bevordering van de sociaal-economische ontwikkeling van het werkgebied is steeds de originele roeping van de GOM's geweest. In feite gaat het

om een voortzetting van de activiteiten van de provinciale economische raden. In de toekomst zullen de provincies hiervoor alleen instaan.

Het streekbeleid bestaat grotendeels uit het creëren van de nodige economische voorwaarden. De grote hefboomen om in dit verband een infrastructuurbeleid te voeren, bevinden zich evenwel op het niveau van de Vlaamse overheid.

De Vlaamse minister van Economie subsidieert de aanleg van bedrijventerreinen en verleent de GOM's trekkingsrechten voor bedrijvencentra, doorgangsgebouwen, incubatiecentra en dergelijke.

De Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening bepaalt waar het grootste gedeelte van de regionale bedrijventerreinen mag komen en hoe groot deze terreinen mogen worden. Het is de Vlaamse minister bevoegd voor verkeersinfrastructuur die de mobiliteitsafwisseling in de regio's beheerst en die bepaalt waar de ontsluitingswegen komen. Dat is van belang voor de vestiging van bedrijven. Het is op Vlaams niveau en met Vlaamse middelen dat het beleid wordt uitgetekend voor de sanering en recyclage van brownfields en voor publiek-private partnerschappen.

Het is met Vlaamse middelen dat specifieke projecten in de subregio's op voorstel van de streekplatformen cofinanciering konden krijgen. Het is in samenwerking met de Vlaamse instellingen, zoals Flanders Investment and Trade, de OVAM en de participatiemaatschappij Vlaanderen, dat de GOM's het verschil hebben kunnen maken in concrete projectdossiers. We denken dat dit in streekontwikkeling verder zijn kansen zou moeten krijgen, in welke hoedanigheid of in welke institutionele context dan ook.

Ik vrees dat de POM's GOM's zullen zijn met korte armpjes als er geen structurele band, geen werkingsfinanciering zoals vandaag en geen bevoorrechte kanalen naar projectfinanciering meer zullen zijn. Er is wel vooropgesteld dat er samenwerkingen ad hoc tussen de provincies en Vlaanderen kunnen worden opgezet. We denken dat dit niet voldoende is.

Op de achterkant van het document dat ik heb laten uitdelen, ziet u acht zaken waarmee we momenteel bezig zijn en die ik hier nu niet allemaal zal opsommen, maar ik stel voor om het laatste punt eens te bekijken. Dat handelt over het brownfieldproject in Willebroek-Noord. Daarbij is constante interactie met het Vlaamse niveau nodig. Ik maak me er zorgen over hoe dat in de toekomst,

zonder institutionele samenwerking, zal gebeuren. Vanuit de dagelijkse praktijk achten we het dus noodzakelijk dat er voldoende interactie is om het nodige te kunnen doen. Die broodnodige interactie kan volgens mij niet adequaat worden georganiseerd met losse-opdrachtfuncties 'at arms length', want dan vrees ik dat het streekbeleid een andere inhoud kan krijgen. Als dat de politieke beslissing is, is het maar zo. Ik vrees alleen dat die acht zaken, die hier worden opgesomd, moeilijk haalbaar worden als er geen institutionele samenwerking meer is.

Ik kan wel suggesties aanreiken, maar het is niet mijn taak om te beslissen hoe dat moet worden geregeld. Ik denk dat er een structureel verband moet zijn, waarbij de beide niveaus samenwerken. Er zijn voorbeelden daarvan in Schotland en Ierland, die ook vermeld staan in de nota. Ook in Nederland werkt men met een gestructureerde bottom-up en een downstream. Dat moet geen zware, logge structuur zijn, maar ik denk dat er toch een verband moet bestaan waarbinnen de actoren op het terrein ook aan bod kunnen komen en hun impact kunnen hebben op het beleid dat Vlaanderen voert. Vlaanderen kan dan wel de kaders uittekenen, maar moet ook rekening houden met die inbreng. Vlaanderen beschikt over de hefboomen die een garantie moeten bieden voor de toekomst van streekontwikkeling zoals wij die altijd hebben gezien vanuit de GOM.

Misschien kan dit ook een oplossing bieden voor een probleem op het gebied van personeel. Indien ambtenaren, die vandaag voor de GOM's werken, naar Vlaanderen zullen gaan, zullen ze waarschijnlijk geschikt zijn om vanuit die structuur naar de POM's te worden gedetacheerd. Dat kan het probleem oplossen dat zich bij sommige GOM's aandient. Ik wil benadrukken dat ik, wat dat laatste betreft, niet sprak namens de Vlaamse GOM's of namens mijn raad van bestuur maar uit eigen naam.

7. De heer Peter Van der Hallen, voorzitter STC Antwerpen en de heer Bruno Copieters, Strategisch Plan Regio Antwerpen

De heer Van der Hallen : De STC's en de streekplatformen hadden zelf al beslist om gemeenschappelijk op te treden, omdat we al bijna een jaar lang de integratie van de STC's en de streekplatformen op het terrein aan het voorbereiden zijn, in opdracht van de bevoegde ministers. Het leek ons dus evident dat we een gemeenschappelijk standpunt en een gemeenschappelijke vertolking van het werkveld naar voren zouden brengen.

De heer Coppieters van het streekplatform heeft een mooi schema getekend, dat hij nu eerst zal toelichten. Daarna zal ik nog een paar elementen aandragen om even over na te denken.

De heer Coppieters : U ontvangt twee documenten. Op het eerste ziet u de pro's en de contra's van het ontwerpdecreet zoals wij dat zien vanuit de dagelijkse werking van het streekplatform. Het tweede geeft een overzicht van het ontwerpdecreet zelf, dat eigenlijk reeds voldoende werd toegelicht.

De pro's en de contra's die u vermeld ziet, hebben betrekking op het decreet zoals het voorligt. De gevaren en de kansen hebben te maken met de mate waarin we pragmatisch omgaan met het nieuwe decreet.

Ten eerste, de pro's : we zijn blij dat er een decreetale basis is. We denken dat dat de overlegstructuur en alles wat daarbij hoort alleen maar meer gezag kan verlenen en ook de lokale partners ertoe kan aanzetten om eindelijk eens eenstemmig naar voren te treden.

Institutionele betrokkenheid tussen lokale besturen en sociale partners lijkt ons ook een hele goede zaak om dat draagvlak te verbreden. We vinden het ook positief dat er elke 6 jaar om een concreet resultaat wordt gevraagd, verankerd in een streekpact. Het streekpact zou wel nog een vertaling moeten krijgen in zichtbare projecten, indien we de continuïteit en ook de impact van de nieuwe structuren willen blijven waarborgen.

Het is een kans voor de nieuwe structuur dat het een neutrale stem van de streek wordt. Het is ook belangrijk dat de inzichten en adviezen die in het streekpact worden verankerd, resulteren in zichtbare hefboomprojecten. Het RESOC kan een forum worden voor de problemen van de centrumsteden. De blijvende betrokkenheid van de Vlaamse overheid zal doorslaggevend zijn. Het subsidiariteitsprincipe is een goed principe van hygiënisch BBB, maar de keerzijde is dat de overheid zich nadien kan terugtrekken.

Er zijn ook contra's in het decreet. Een aantal streekplatforms vindt dat het te veel eenheidsworst is, dat er te weinig institutionele soepelheid is. Er zijn onvoldoende kansen om tot een integraal streekbeleid te komen. Er zou meer horizontale integratie binnen de ministeriële departementen moeten zijn om het integraal streekbeleid mogelijk te maken. Het zal niet gemakkelijk zijn om dat in de contouren van het ontwerpdecreet te passen.

Een ander negatief punt is dat het voorzitterschap enkel is toegewezen aan de lokale besturen. Een politicus kan natuurlijk een boegbeeld zijn van zijn streek, maar vakbondsmensen of bedrijfsleiders kunnen dat ook zijn. Het is belangrijk dat de nieuwe structuur een gezicht krijgt. Elke streek moet dat voor zichzelf doen.

De onzekerheid over de financiële middelen na 2005 en over voldoende bestaffing en management zijn achilleshielen van de streekplatformen. Vergaderen en adviseren zijn één zaak, maar we moeten het ook organiseren op het terrein.

Het gevaar bestaat dat de partners de nieuwe structuur met veel tromgeroffel willen inluiden, maar dat die nadien stilvalt. We moeten het tempo erin houden. Het projectmanagement moet worden vertaald in concrete projecten. Als dat niet gebeurt, wordt dit misschien een doodgeboren kind.

We besluiten dat dit een goede kans biedt om de krachten te bundelen, als een degelijk management en een blijvend engagement van de plaatselijke partners en de Vlaamse overheid worden gewaarborgd.

De heer Van der Hallen : Ik wil het hebben over de uitgangspunten van het kerntakendebat, de structuren, pariteiten en adviezen, en over de financiering, bestaffing en de wisselwerking tussen het subregionale en regionale niveau.

Werkgelegenheidsbeleid en streekontwikkeling zijn kerntaken voor de lokale besturen, in nauwe samenwerking met de sociale partners. Eigenlijk zijn dat taken voor de sociale partners en lokale arbeidsmarktactoren, zoals de VDAB, in nauwe samenwerking met de lokale besturen. Een minpunt van de vorige regelgeving is dat er een onduidelijke link was met het bestuursniveau. Het is goed dat die link er nu wel is. Toch was het werkveld verwonderd toen de provincies de regie op zich namen. Provinciale vertegenwoordigers op het lokale terrein vinden dat eigenaardig. Ervaring in het organiseren van het overleg is niet in alle provinciale besturen even sterk aanwezig.

Ik kan aannemen dat het voorzitterschap wordt geclaimd, maar misschien werken we beter met een overgangsregeling. Zo'n orgaan voorzitten en doen werken, is niet evident. Daar heb je al heel wat ervaring voor nodig. Noch de lokale, noch de provinciale besturen beschikken ter zake over de nodige ervaring.

Er is al heel wat gezegd over structuren en pariteiten. We moeten dit debat echter overstijgen. Het werkveld moet verder kunnen werken aan waarmee het bezig was.

De STC's zijn geen praatbarak. Het stoort me dan ook dat enkel wordt benadrukt dat we adviezen moeten formuleren. We hebben effectief al heel wat adviezen verstrekt aan de Vlaamse regering, maar daarnaast hebben we ook aan projectontwikkeling gedaan. We hebben geprobeerd om elementen uit het Vlaamse beleid te implementeren. Ik heb nergens gehoord dat de STC's het werkgelegenheidsbeleid en de krachtlijnen daarvan implementeren. Nochtans is dat wat de STC's trachten te doen.

Iemand zei hier dat men die deur had moeten sluiten. Ik meen echter dat die deur nog veel verder zou moeten openstaan. Het is onmogelijk om aan streekontwikkeling te doen als men geen financieel beroep kan doen op derdenorganisaties. Die kunnen dan allerlei projecten ontwikkelen inzake sociale economie en het diversiteitsbeleid. Zo geeft men een visie en krachtlijnen aan een regio.

Een mooi voorbeeld om dit te illustreren is het diversiteitsbeleid van de Vlaamse overheid. Dat beleid heeft bij de uitvoering ervan meer kracht gekregen door al wat de STC's daar al jaren voor hebben gedaan. Als de streekplatforms niet langer de mogelijkheid hebben om in publiek-private samenwerking economische projecten te ontwikkelen, dan worden ze heel snel een praatbarak. Het ontwerp van decreet voorziet terzake in onvoldoende mogelijkheden.

Ik wil het ook nog hebben over de bestaande, financiering en wisselwerking. Vlaanderen mag zijn financieringsverantwoordelijkheid niet terugtrekken. Ook de vorige sprekers hebben dat al benadrukt. De heer De Gerssem heeft dat heel goed geïllustreerd. De wisselwerking tussen het subregionale beleid en het beleid van de Vlaamse overheid is er elke dag in elke maatregel en op elk moment. Het lijkt erop alsof men dat in dit ontwerp van decreet wil terugschroeven. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het terugtrekken van de financieringsverantwoordelijkheid. De vraag is dan ook hoe de streekontwikkeling kan worden voortgezet indien de provincies de middelen zullen moeten uitbesteden.

Sommige sprekers hebben zeer duidelijk gepleit voor provinciale structuren, zowel ERSV's als RESOC's. Als het gaat over lokale streekontwikkeling, dan moet er een wisselwerking zijn tussen het

provinciale niveau en het lokale niveau. We moeten structuren kunnen ontwikkelen die tussen de mensen staan. Er moet dan lokaal en zo weinig mogelijk bovenlokaal worden geageerd. Er zijn natuurlijk een aantal bovenlokale materies. Het is dan ook normaal dat een bovenlokaal organisme als een provincie daar een zekere rol in kan spelen. Op dit ogenblik is er echter een scheeftrekking in wat het ontwerp van decreet aan de provincies toedicht.

De heer Laurys : Mijnheer Van der Hallen, u hebt het over de wisselwerking tussen Vlaanderen en de regio's en de noodzaak dat Vlaanderen zijn financiële verantwoordelijkheid ten opzichte van het regionaal economisch beleid zou blijven handhaven. Is dat volgens u niet de lijn die door alle voorliggende decreten loopt ? De STC's, ERSV's en SERR's worden na 2 jaar doorgegeven aan het lokale beleid waardoor Vlaanderen eigenlijk zijn handen terugtrekt van het beleid. Men gaat ervan uit dat die lokale partners geen vat meer zullen krijgen op het Vlaams economisch beleid, terwijl dat met de streekplatforms wel het geval is. De GOM's gaan naar het Vlaams Agentschap Ondernemen en naar de POM's. In alle voorliggende voorstellen en ontwerpen van decreet zie ik één rode lijn, namelijk dat de primauteit van de politiek wordt hersteld. De lokale partners worden eruit gehaald. Waar ze nog in zitten, zal men het overlegorgaan wegduwen van het Vlaams niveau, waardoor ze zich niet meer kunnen inlaten met het regionaal beleid.

De heer Van der Hallen : Ik zie die lijn ook en ze verwondert me. Anderzijds kunnen lokale besturen in het arbeidsmarktbeleid een belangrijke rol spelen. In de logica van de activerende welvaartsstaat is arbeid een belangrijke factor tot integratie. Het is belangrijk dat men hier op lokaal niveau iets probeert aan te doen. De structuren krijgen de rol om in de lokale besturen schepenen van Werkgelegenheid te creëren. In een grootstad als Antwerpen is er geen dergelijke schepenen, maar er zijn wel drie schepenen die er iets mee te maken hebben. Hier moet men eenheid in brengen. In veel lokale besturen is het nodig een goed werkgelegenheidsbeleid te voeren. De regelgeving hieromtrent is goed.

Toch blijft het eigenaardig dat Vlaanderen zich lijkt te willen terugtrekken uit de algemene regelgeving inzake arbeidsmarktbeleid. Ik zie niet in hoe men diversiteitsbeleid en beleid in evenredige arbeidsdeelname goed kan sturen op het werkveld, als men het volledig overlaat aan de lokale besturen, zonder enige inmenging van het Vlaamse niveau.

8. De heer Fons Wauters, coördinator STC Aalst-Oudenaarde

Het werkveld is vragende partij voor duidelijkheid en voor de goedkeuring van het ontwerp van decreet met een aantal bijstellingen.

Het samengaan van de domeinen Economie en Werkgelegenheid betekent een meerwaarde voor de regio's. Daardoor kan een nieuwe dynamiek ontstaan en kunnen de twee domeinen een synergie teweegbrengen.

Inzake de relatie tussen de regio's en Vlaanderen komt in het voorontwerp van decreet het algemene Vlaamse kader te weinig aan bod. Wij zijn vragende partij voor meer sturing vanuit Vlaanderen en een kader waarbinnen de regio kan werken. De nieuw op te richten structuren kunnen een belangrijk werkinstrument worden om een verlengstuk te breien aan het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid. Het wordt een duidelijke opdracht van de nieuwe structuren om te sensibiliseren en te zorgen voor de nodige implementatie in de regio's. Er is een duidelijke wederzijdse wisselwerking nodig tussen beide niveaus die elkaar versterken en elkaar niet tegenwerken.

We zijn vragende partij voor een aantal minimale waarborgen : de blijvende rechtstreekse subsidiëring vanuit Vlaanderen, ook na 2005 ; een Vlaamse vertegenwoordiging in die structuren omwille van wisselwerking en brugfiguren ; over de streekpacen moet met Vlaanderen kunnen worden onderhandeld en duidelijke afspraken gemaakt over bijkomende cofinanciering terzake ; een onafhankelijk aangestuurd personeel binnen de ERSV's en geen gedetacheerd personeel van de VDAB of andere organisaties.

Ik wil bijzondere aandacht vragen voor de werkgelegenheid van kansengroepen. Dit was de voorbije jaren een hoofdopdracht van het STC, dat dit in de regio op diverse fora ten berde bracht en ervoor zorgde dat er daadwerkelijk concrete acties en projecten op het getouw werden gezet in verband met een betere integratie van de kansengroepen. In het voorontwerp van decreet wordt dit te weinig uittekend en niet genoeg gekaderd. We vragen om hier een sterkere structurele verankering voor te bieden.

We stellen de duidelijke vraag naar een blijvende garantie voor een blijvende financiering, ook na 2005.

Mijn ervaring van meer dan 5 jaar als coördinator van het STC van Aalst-Oudenaarde, leert me dat een detachering van het VDAB-personeel niet werkt. Er zijn andere regio's waar dit evenmin werkt. Deze mensen zitten altijd tussen twee stoelen. Ze krijgen opdrachten vanuit de VDAB en vanuit het STC. We zouden graag hebben dat men een duidelijke lijn zou trekken en onafhankelijk aangestuurd personeel zou aanwerven. Met de herstructurering en de nieuwe vestigingsplaatsen van de nieuwe structuren die waarschijnlijk buiten de VDAB-kantoren zullen liggen, wordt de situatie nog penibeler. Ik zie niet dat mensen van de VDAB in een andere locatie zouden gaan werken. Dit zal in praktijk niet goed lopen.

Ik heb nog een andere belangrijke randbemerking. De extra middelen, waarin nu wordt voorzien voor slapende streekplatformen, vind ik een uitweg van de minste weerstand. We hebben steeds gekozen voor één streekplatform dat altijd degelijk heeft gewerkt. Er is ook altijd nauw overleg geweest met de STC's. Nu zouden de slapende streekplatformen voor gelijkaardige regio's 50.000 euro extra krijgen, terwijl een regio die altijd duidelijk heeft geopteerd voor een duidelijke beeldvorming, het zal moeten doen met een eenmalig bedrag van 50.000 euro.

Tot op dit ogenblik merken we desinteresse in verband met de aanzet tot het opmaken van nieuwe structuren en afspraken. De desinteresse betreft niet het gehele werkveld, maar voornamelijk het provinciebestuur. Vanuit het provinciebestuur krijgt men tot nu toe geen enkele duidelijke invulling of concrete voorstellen voor de opstart van de nieuwe overlegstructuren.

9. De heer Stefaan Dehullu, coördinator STC Brugge

In verband met de samenwerking met de provincies waarover de heer Wauters het zoëven heeft gehad, wil ik nog zeggen dat West-Vlaanderen op dit ogenblik het tegendeel bewijst. We zijn al meer dan 1 jaar bezig met overleg over de nieuwe structuren, vooral onder impuls van de sociale partners, maar ook onder impuls van het provinciebestuur. Dat overleg loopt goed. We zijn echter geen vragende partij voor een regiefunctie vanuit de provincies, gezien hun beperkte ervaring met het arbeidsmarktbeleid.

De gedeputeerden van West-Vlaanderen verklaren al enkele maanden aan een stuk dat de provincie geen inhoudelijke rol wil spelen op subregionaal

niveau. Ik hoop dat ze dat blijven verklaren. We zullen de provincie alleszins aan haar woord houden.

We zijn al heel lang met de nieuwe structuren bezig, en er was consensus over. Ik wil dan ook benadrukken dat ook we geen vragende partij zijn om deze ontwerpen te vertragen. We zijn klaar om een aantal zaken te realiseren.

Ik wil het ook nog even hebben over de kansengroepen. Het STC van Brugge heeft de ervaring dat kansengroepen heel wat extra stimulansen nodig hebben. Op de weinige momenten dat er over de inhoudelijke kant van de streekontwikkeling wordt gesproken, merken we dat de kansengroepen, en het werkgelegenheidsbeleid in het algemeen, nogal snel in de verdrukking kunnen komen door het brede economische beleid

In een van de eerste versies was er sprake van vier keer acht partners, namelijk werknemersvertegenwoordigers, werkgeversvertegenwoordigers, lokale en provinciale besturen en kansengroepen of derden in zeer ruime zin. We betreuren het dan ook dat in de laatste versie van het ontwerp van decreet de structurele verankering van de kansengroepen zeer vrijblijvend wordt geformuleerd. De mogelijkheid bestaat om een of meerdere vergaderingen bij te wonen, maar we vrezen dat dat op cruciale momenten tot drama's kan leiden. We pleiten dus voor een versterking van die niet onbelangrijke groep op het vlak van werkgelegenheidsbeleid en sociaal-economische ontwikkeling.

De heer Laurys : Mijnheer Dehullu, u vindt enerzijds dat we moeten goedkeuren wat nu op tafel ligt. Anderzijds zegt u echter ook dat de bestendige deputatie haar rol, die in de ontwerpen van decreet wordt beschreven, niet zal opnemen. Dat is een eigenaardige houding. De stemmachine van de meerderheid zal die ontwerpen straks goedkeuren, maar in de praktijk zal er iets anders gebeuren dan wat wordt goedgekeurd.

De heer Dehullu : De provincie zal zich niet inhoudelijk bemoeien met wat er op het subregionaal niveau gebeurt.

De heer Laurys : Ik heb vandaag ook andere dingen gehoord, namelijk dat de aansturing door het provinciale niveau moet gebeuren en niet door het RESOC.

De heer Dehullu : Ik zal even verduidelijken hoe de structuur er in West-Vlaanderen zal uitzien. Er zou een ERSV zijn. Er zouden ook vijf RESOC's

en vier SERR's zijn. Dat is misschien moeilijk, maar daar was van bij het begin consensus over. In de RESOC's en de SERR's zitten we met regionale verhalen.

De provincie heeft beslist om een en ander te stroomlijnen en ervoor te zorgen dat er geen tegenstrijdig werk wordt geleverd. De provincie heeft er echter ook voor gekozen om zich niet inhoudelijk te moeien met wat het sociaal overleg in de subregio's oplevert. Er is volgens mij dus geen tegenspraak.

De heer Van Loock : De provincies kunnen zich niet zomaar distantiëren van wat er in de ontwerpen staat. Er is immers decretaal bepaald dat het streekpact moet worden goedgekeurd door de provincieraad. Er zal dus een debat moeten worden gevoerd in de gemeenteraden en de provincieraden. Er leeft een sterk engagement om er iets van te maken.

De heer Wauters : Ik vind het wel jammer dat er op het werkveld weinig te merken is van die grote interesse.

De heer Van Loock : Ik zal die boodschap overbrengen.

De heer Dehullu : Ik wil voor West-Vlaanderen benadrukken dat de provincie van bij het begin een voortrekkersrol heeft gespeeld in het samenbrengen en stimuleren van het overleg. Er is dus geen desinteresse. Begrijp me niet verkeerd.

10. De heer Mon Verrydt, voorzitter streekplatform Kempen

Als voorzitter van het streekplatform Kempen wil ik graag een kleine bijdrage leveren aan deze hoorzitting. De grote kracht tot nu toe is dat op streekniveau, het niveau dat het meest aansluit bij de beslissingsstructuren, zowel de sociale partners als de lokale overheden, de provincie en andere lokale actoren, samen overleggen. Op dat niveau kunnen consensus en compromis worden bereikt. Het is essentieel bij de verdere uitvoering van het ontwerp van decreet dat dit niveau behouden blijft. Uiteraard moeten we ook oog hebben voor de zaken die boven de streek uitstijgen en op een provinciaal niveau moeten worden geregeld. In de structuur moet ook daaraan worden gewerkt.

Het ERSV krijgt de instrumenten toebedeeld om in te staan voor het overleg, de strategiebepaling en de uitvoering op het niveau van RESOC en

SERV. Het ERSV heeft een beperkte raad van bestuur die moet beslissen hoe de instrumenten worden toegekend voor de werking binnen de adviesverlening, de strategiebepaling en de uitvoering van de RESOC's. Voor dit punt moeten we zeker aandacht blijven hebben, want het is voor ons nog niet duidelijk op welk niveau het ERSV het best komt. Wij verkiezen de plek waar de logistieke steun moet worden verleend. Natuurlijk zijn we voorstander van optimalisatie en efficiëntie, maar we betwijfelen of alle delen van de taken van het ERSV op provinciaal niveau moeten worden gecentraliseerd.

In het artikel staat een en ander over het engagement tot uitvoering. De provincie vormt een wezenlijk onderdeel van de veranderingen en zal bij consensus worden gevat voor de zaken van provinciaal niveau op het vlak van strategie en uitvoering. De POM zal een belangrijk instrument worden, maar waar bevindt de opvolging door een RESOC zich als de sociale partners geen deel uitmaken van de beslissingsorganen ?

De gemeentebesturen zijn getrapt aanwezig. Het zijn alleen de leden die in hun gemeenteraad moeten beslissen. De leden die een mandaat hebben van anderen, kunnen zagezgd mee beslissen. Zullen de gemeenteraden van die leden dan willen meebeslissen over zaken van bovengemeentelijk belang in een streekpact ? Zullen we niet tot een verlamdend geheel komen ?

Waar is de link met Vlaanderen op het vlak van de uitvoering ? Tot nu konden we vanuit het streekplatform onze hefbomen indienen en daarmee zaken realiseren in de streek die eerder niet konden worden gerealiseerd.

In het POM-decreet lees ik dat een aantal verantwoordelijkheden expliciet worden toebedeeld. De intercommunale samenwerking bij onder meer onteigeningen biedt nu een aantal voordelen bij het aanleggen van industrieterreinen, maar zal wegvallen. Ook al willen de gemeenten zich engageren voor het uitvoeren van het streekpact, ze beschikken niet langer over het nodige instrument. Het zou niet goed zijn om de projectontwikkeling weg te nemen.

Voor het voorzitterschap wordt expliciet verwezen naar de lokale en provinciale overheid. In ons streekplatform werken we met een roterend voorzitterschap. Dat werkt heel goed en dynamiserend. Als een roterend voorzitterschap niet zou kunnen, kan dan niet worden geopteerd voor een ondervoorzitterschap van de sociale partners ?

Artikel 22 gaat over de opdrachten en het belangrijke evenwicht tussen economische en sociale zaken. Voor de kansengroepen moeten we het echter alleen stellen met analyse, want in strategiebepaling wordt niet voorzien. Eén klein woord kan dit misschien wijzigen ?

Indien de middelen zullen worden overgeheveld, dan moeten ze worden doorgeschoven naar de ERSV's. Dat moet worden voorafgegaan door een beslissing. Hoe zal dat gebeuren ?

11. De heer Freddy Bertin, voorzitter streekplatform Meetjesland

We appreciëren het initiatief van de commissie. Het is de eerste maal dat het werkveld de gelegenheid heeft ten gronde te discussiëren over het ontwerp van decreet. Het streekplatform Meetjesland heeft goed werk geleverd. We hebben de streek cijfermatig in kaart gebracht en de netwerking ontwikkeld. In onze algemene vergadering participeren 59 actoren. We hebben ook een toekomststrategie ontwikkeld voor land- en tuinbouw, voeding, wonen, recreatie, welzijn, volwassenenvorming, regionale samenwerking en gezondheid. Er is een sterke intergemeentelijke samenwerking.

Alle actoren willen deze integrale werking met de lokale besturen, sociale organisaties, welzijnszorg en toerisme voortzetten. Kan dat met dit decreet, dat de sectorale invalshoeken van economie en tewerkstelling benadrukt ? De ERSV's kunnen eventueel andere invalshoeken toevoegen. Dat is geen voldoende waarborg.

Het streekplatform stimuleert het streekoverleg. Het is een basisedemocratisch initiatief. We vrezen dat de betrokkenheid van de lokale actoren zal verdwijnen, of zal afhangen van de goodwill om hen toe te laten mee te werken. Ze zijn immers geen lid van de algemene vergadering of van de raad van bestuur. Het bottom-upscenario wordt vervangen door een top-downbenadering.

Het streekplatform heeft een eigen identiteit. In een RESOC worden agendapunten van verschillende streken gemengd. Ik neem het voorbeeld van de Leiestreek in Oost-Vlaanderen, waar zes gemeenten en de elf gemeenten van het Meetjesland worden samengevoegd.

Als het RESOC zijn agenda moet afwerken, ontstaat er verwarring. Ik denk bijvoorbeeld aan de streek van Deinze. De problematiek van Sint-Martens-Latem is immers totaal verschillend van de

problematiek van Sint-Laureins. Wij vrezen voor een verslapping van de aandacht, die nu volledig ten goede komt aan de subregionale werking in het Meetjesland.

Een ander punt is de onafhankelijkheid. Wij zitten nu samen in de beleidsstructuren en komen tot een consensus met een eigen secretariaat en een neutraal voorzitterschap. Ik pleit niet voor de voortzetting van mijn mandaat. Het gaat erom dat een voorzitter wordt gekozen die een neutrale houding kan aannemen. Wij vrezen dat er in de toekomst vanuit de politiek gedicteerd wordt hoe een subregionaal beleid moet worden gevoerd. Als dat zich beperkt tot tewerkstelling en arbeid, ga ik akkoord. Als het uitdeint naar een integrale subregionale werking, is het riskant dit toe te vertrouwen aan bepaalde mensen uit de streek.

Onze vragen en bezwaren hebben betrekking op het verlies aan betrokkenheid, integrale werking en aan focus. Wij vinden dat het nieuwe decreet vooral een institutionele oplossing is om de economie en de tewerkstelling te bevorderen. Er is echter een groot verlies aan basiswerking en participatie op het vlak van integrale werking.

De heer Laurys : Ik heb nog een algemene vraag. Er is verwezen naar de hoorzitting 2004. Er moest transparantie komen omdat er overlapping was. Heeft de voorzitter de indruk dat na 5 jaar hervorming van de wetgeving, de zaken transparanter zijn geworden ? Of zijn wij opnieuw op hetzelfde punt aanbeland ?

De heer Verrydt : Het is een verlamdende situatie. Men wil wijzigingen doorvoeren. Het is goed dat de economische en sociale zaken bij elkaar worden gelegd. Wij hebben daar al ervaring mee. Wij hebben al een gezamenlijk streekmemorandum opgesteld. Dat werkt goed omdat alle actoren samenkomen. Men zal erover moeten waken dat het ook mogelijk blijft. Met de invoeging van het ERSV is de schrik om het hart geslagen en rijst de vraag of de transparantie ook zal blijven bestaan.

De heer Bertin : Wij vinden dat de zaken niet transparanter worden omdat wij nu vanuit eigen bestuursorganen kunnen werken in de regio. Nu komen er structuren boven ons. Vele actieve krachten zullen niet meer kunnen participeren, tenzij ze toch worden toegelaten, maar zonder stem in het debat. Wij vinden dat het er niet transparanter op is geworden.

12. De heer Alain Depreux, secretaris REBAK vzw (streekplatform Kortrijk)

Er is al veel gezegd, maar er zijn nog een paar punten waarover wij bezorgd zijn. Wij zien wel kansen in dit nieuwe decreet. Wij gaan akkoord met de filosofie dat het werkgelegenheidsbeleid en het economische beleid op elkaar moeten worden afgestemd. Bij de implementatie van de hervorming moet echter de dynamiek die door de achtjarige werking van het streekplatform is ontstaan, behouden blijven en zelfs versterkt worden. Het RESOC-SERR-overleg moet zo dicht mogelijk bij de huidige gebiedsomschrijving van het streekplatform aansluiten. Dat is nodig voor een resultaatgericht overleg. Nu beschikken wij over een brede werking op economisch vlak.

We hebben in ons streekcharter voor de regio Kortrijk hefboomprojecten die te maken hebben met ruimtelijke planning, mobiliteit en infrastructuur, verbeteren van woon- en leefomgeving, onderwijs en opleiding, enzovoort. Na de laatste actualisering is dit zelfs nog verruimd tot toerisme en recreatie. Dus alle domeinen die een impact kunnen hebben op de economische dynamiek in de streek proberen we aan te pakken in dat streekcharter. We vrezen dat dit zal worden verengd, zodat we ons nog louter bezighouden met economie en werkgelegenheid. Wel merk ik dat de mogelijkheid tot deze verbanden open blijft in het ontwerp. Daarom vraag ik dat dit zeker nog zou worden versterkt in de ministeriële besluiten, om in de toekomst die brede werking te kunnen garanderen.

Er worden drie nieuwe structuren gecreëerd. Voor West-Vlaanderen wordt één overkoepelende ERSV voorgesteld. Verder zou men in alle subregio's RESOC's en SERR's trachten te realiseren. Dat ERSV zou optreden als juridische contractant en zorgen voor de financiële stromen, de materiële en logistieke ondersteuning en het werkgeverschap. Het is niet de bedoeling dat het ERSV in de plaats komt van het overleg. Dat overleg wordt gevoerd in de diverse subregio's, in de SERR's en de RESOC's. Er worden dus 5 RESOC's en 4 SERR's voorgesteld. Dat lijkt me essentieel. Anders heeft een dergelijke structuur geen zin. In onze visie is het ERSV de gemeenschappelijke juridische sokkel om de werking van RESOC's en SERR's te kunnen waarborgen, om er middelen voor te kunnen genereren, om personeel te kunnen tewerkstellen enzovoort.

Het ontwerp speelt in op de huidige werking van de streekplatformen, wat de samenstelling betreft :

naast de drie basispartners, werkgevers, werknemers en de politieke partners, namelijk de lokale overheden en de provincies, kan men beslissen om andere levende krachten uit de regio toe te voegen aan het RESOC. Dat is essentieel. Onze ervaring met het streekplatform is dat de bijdrage van die krachten een meerwaarde geeft aan de werking. Die mogelijkheid is er : het komt erop aan die waar te maken.

Wel kunnen er problemen zijn inzake de financiering, op korte, maar zeker op lange termijn. Men stelt voor dat na 2005 de Vlaamse middelen zouden worden overgeheveld naar ofwel de provincies ofwel de lokale besturen. We vragen dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt over de vraag hoe dat zal gebeuren, om de stabiliteit en de continuïteit van de werking te garanderen. Op korte termijn vereist de voorgestelde constructie dat de provincie of de lokale besturen, of beide, duidelijke financiële engagementen opnemen. Anders zou er een probleem kunnen rijzen met de bestaffing.

Er is immers een verschil tussen streekplatformen en de STC's. Bij de STC's staat het budget in functie van de toegekende personeelsleden, zodat de personeelskosten volledig worden gedekt. Bij de streekplatformen is de subsidiëring gebaseerd op cofinanciering, met een maximum van 50.000 euro per jaar. Een van de zwakke punten van de streekplatformwerking is dat men steeds moest zoeken naar die cofinanciering, naar die nodige bijkomende middelen. In de nieuwe formule is de Vlaamse financiering weliswaar gegarandeerd tot eind 2005, maar die zal niet volstaan om de werking, zoals die vandaag bestaat, in stand te kunnen houden, laat staan ze verder uit te bouwen, terwijl dat toch de bedoeling is.

Er zijn dus zekere middelen nodig vanwege de provincies en de lokale besturen. In West-Vlaanderen is de provincie bereid tot een duidelijk financieel engagement ten aanzien van de RESOC's en SERR's. Daarmee hoop ik het misverstand van daarnet op te helderen. Op lange termijn zal een bijdrage van de lokale besturen natuurlijk ook noodzakelijk zijn. Men zegt dat de provincie geen regiefunctie heeft. De provincie West-Vlaanderen vervult al sinds een jaar een voortrekkersrol. De provincie heeft daartoe de sociale partners, de streekplatformen en STC's samengebracht. De provincie wil echter niet domineren. Ze wil niet in de plaats treden van RESOC en SERR, met betrekking tot de uitbouw van het overleg in de subregio's. Ze wil er echter wel bij zijn. Ze zal er ook door gebonden worden. Het voorstel van aanpak voor West-Vlaanderen is volledig in samenspraak

met de sociale partners, de streekplatformen en de STC's tot stand gekomen.

Volgens mij kunnen er ook verbeteringen worden aangebracht aan het streekpact. Er wordt gesteld dat het RESOC in een streekpact moet resulteren. Het zwakke punt is dat het streekpact bindend is voor de lokale besturen en de provincie, zonder dat er een link is met de Vlaamse overheid. Niettemin zijn er heel wat materies waar de uiteindelijk beslissing niet door de provincie of het lokale niveau wordt genomen, maar op Vlaams niveau. Ik denk onder meer aan ruimtelijke economie, tewerkstellingsmaatregelen, mobiliteit en infrastructuur. Als het streekpact niet bindend is voor de Vlaamse overheid, dan zitten we met een probleem wat de opvolging en uitvoering van diverse aspecten uit het streekpact betreft, ook al is er hieromtrent een consensus in het RESOC

13. De heer Bruno Monteyne, voorzitter streekplatform Oostende

Als laatste spreker is het erg moeilijk om nog veel nieuwe dingen te vertellen. Ik ben aangekondigd als voorzitter van het streekplatform Oostende en dat klopt ook. We werken met een wisselend voorzitterschap. Het is één van die streekplatforms, dat niet erg 'wakker' is. Ik ben ook lid van het STC Oostende Westhoek en van het streekplatform Westhoek.

Het is belangrijk dat er een decreet komt, en dat zo snel mogelijk. De voorbije periode was niet goed en dat werkte verlamdend. We moeten er wel rekening mee houden dat het wat donker is aan het einde van de tunnel. We kennen de situatie maar tot het einde van 2005. Als we nu een nieuwe structuur opstarten, zou het bijzonder pijnlijk zijn om straks weer in een onduidelijke periode te komen. Het moet een vlotte beweging zijn die een definitieve oplossingen biedt aan de problemen.

We kunnen stellen dat het ontwerp van decreet evenwichtig is en ook voldoende flexibel. Het is goed dat economie en arbeidsmarktbeleid samenkomen. Het is ook goed dat sociale partners en lokale overheden samen moeten werken. Want laat ons eerlijk zijn : ook in West-Vlaanderen is dat niet evident voor lokale overheden. Er is goede wil en betrokkenheid, maar het zal tijd en energie vragen om dat goed te laten werken in de praktijk. Flexibiliteit is belangrijk. In West-Vlaanderen starten we op het eerste gezicht in een moeilijke structuur met 1 ERSV, 4 SERR's en 5 RESOC's. Dat sluit aan bij de bekommernissen in de subregio's, maar ook bij

mogelijke evoluties op termijn. Er zal inderdaad over de structuren heen moeten worden samengewerkt en op termijn komt er dan misschien een hertekening.

De rol van de stakeholders is misschien wat zwak omschreven in de tekst. Ook daar moet de mogelijkheid bestaan om dit – rekening houdend met de ervaring – op een goede manier voort te zetten. In de nieuwe structuren zal het aan de volwassenheid van iedereen liggen, om te bepalen in welke mate er slagvaardig verder kan worden gewerkt.

Het proces is haalbaar, maar niet gemakkelijk. We boeken vooruitgang, maar worden regelmatig geconfronteerd met concrete problemen die moeten worden opgelost. Dat heeft te maken met onze startpositie van vijf streekplatforms en drie STC's. Dat moet gaan naar een verhouding van vier ten opzichte van vijf. Iedereen heeft zijn eigen ervaring en achtergrond. Er is een verschil in dynamiek, werking en kenmerken. Nu moeten die op een of andere manier in overleg gaan met elkaar en elkaar proberen te vinden.

Het is ook geen gemakkelijke oefening inzake personeel en de integratie daarvan. Er moeten voldoende middelen en mogelijkheden zijn, en we moeten ervoor zorgen dat we niet alleen chefs hebben, maar ook uitvoerders. Daarom moeten we dit heel concreet benaderen. Het ontwerp van decreet biedt daar voldoende kansen toe, maar veel zal afhangen van de concrete aanpak in de praktijk.

In de komende maanden en jaren zal er wellicht nog bijsturing nodig zijn. Het is immers niet zo gemakkelijk van bij de start het ideale schema uit te tekenen. In de loop van het voorbije jaar hebben de verschillende betrokkenen elkaar alvast voldoende leren kennen en hebben ze ook vertrouwen gekregen in elkaar.

We hebben nu de mogelijkheid om transparanter te werken. De theoretische structuur is goed ; het is nu aan de mensen op het terrein. Essentieel is dat elke bij het overleg betrokken geleding haar verantwoordelijkheid opneemt, in eerste instantie ten aanzien van haar achterban, maar ook in het overleg zelf. Die kritische factoren zijn niet te regelen in een tekst, maar moeten in de praktijk worden waargemaakt. Er is een goede beginsituatie, maar de zaak is niet op voorhand gewonnen.

Slotwoord van de heer Van der Hallen

Mijnheer de voorzitter, ik dank de aanwezige commissieleden voor de uitnodiging voor deze hoorzitting. Als vertegenwoordiger van een klein subregionaal werkveldje vond ik het interessant de anderen eens te horen.

We werden echter heel laat van deze vergadering op de hoogte gebracht. We hebben onze professionele bezigheden moeten uitstellen om hier aanwezig te kunnen, en voor sommigen was dat erg moeilijk. Het absenteïsme van de parlementsleden is dan ook moeilijk te verklaren, en is vooral spijtig. Ik veronderstel dat de parlementsleden deskundig genoeg zijn om het decreet te kunnen beoordelen, maar ik betreur dat velen niet de kans hebben gegrepen te luisteren naar de stem van het werkveld. (*Applaus*)

De voorzitter : Als voorzitter ben ik het volmondig met u eens. De afwezigen hebben steeds ongelijk. Het heeft echter ook te maken met een fout in ons reglement. Vijf leden kunnen bij de bespreking van een voorstel of ontwerp van decreet een hoorzitting vragen. Ten minste die vijf zouden aanwezig moeten zijn, maar ik kan dat niet opleggen.

Alle fracties, op één na, waren tijdens het debat echter vertegenwoordigd. Het verslag wordt ook aandachtig door de leden gelezen. Op 1 april is de zitting openbaar. U kunt daar dus bij aanwezig zijn en u kunt een kopie van het verslag ontvangen.

Ik dank alle sprekers voor hun aanwezigheid en voor de deskundigheid waarmee ze dit hebben behandeld.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Veerle DECLERCQ
Jan LAURYS

André-Emiel BOGAERT